

EXHIBITION
OF
PAINTING

Handwritten signature in white paint, appearing to read 'M. R. 70'.

B-CAT-2-0165-1987
SOL-0273-07-1987

Rama IX Art Museum Foundation

EXHIBITION OF PAINTING
BY
BUNCHA NUNGSUE

AT
GOETHE-INSTITUT GALLERY
Phra Athit Road, BANGKOK
3-31 July 1987

Rama IX Art Museum Foundation

นทำงานด้วยมือเรียกว่า ช่าง
นทำงานด้วยสมองเรียกว่า ปัญญาชน
นทำงานด้วยมือ สมองรวมกับหัวใจ เรียกว่า ศิลปิน

มูลนิธิ
หอศิลป์แห่งรัชกาลที่๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

โครงการเฉลิมพระเกียรติฯ
หอศิลป์แห่งรัชกาลที่๙

ผู้น้อยซึ่งได้สร้างประวัติศาสตร์

ผมได้รับการทาบทามจาก บัญชา หนังสือ ให้ช่วยเขียนคำนำในสูจิบัตรการแสดงงานศิลปะคนเดียว ของเขาที่สถาบันวัฒนธรรมเยอรมันในครั้งนี้ ผมก็ตอบรับด้วยความยินดี เหตุที่ผมยินดีนั้นไม่ใช่เป็นเพราะว่าเขาเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง ความจริงแล้ว บัญชา หนังสือเป็นเพียงนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผมนิยมชมชอบในความเอาจริงเอาจังของเขา เขาทุ่มเวลา กำลังกายและความสนใจให้กับงานศิลปะนอกเหนือจากในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก เขามักจะแสวงหาความรู้ความเข้าใจโดยการพูดคุยซักถามผมอยู่เนือง ๆ นอกจากนั้นแล้วจะเห็นเขาไปดูงานนิทรรศการศิลปะต่าง ๆ เป็นประจำ นับว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่ดีอีกอย่างหนึ่ง

ความยินดีของผมประการที่สองก็คือ ผมได้มีโอกาสในการสนับสนุนนักศึกษาศิลปะที่จะก้าวขึ้นมาเป็นศิลปินในอนาคต ประการที่สามเขาให้เกียรติผม คือเขาไว้วางใจผมให้เป็นผู้เขียนคำนำให้เขา

การแสดงงานศิลปะของ บัญชา หนังสือ ในครั้งนั้นเป็นก้าวแรกที่เขาเริ่มมีความมั่นใจในตัวเอง จึงได้หาถวัลแสดงงานต่อสาธารณชน คุณภาพของผลงานนับว่าพอตัวในระดับอายุ การศึกษาและประสบการณ์ของเขา ผมไม่ชอบที่จะเขียนเชียร์ใครจนเกินเลยความเป็นจริง ดังที่ปรากฏในสูจิบัตรการแสดงงานศิลปะทั่วไป ในบางครั้งเราจะเห็นว่าผู้เขียนคำนำบางคนเรียก “นักศึกษาศิลปะ- ว่าเป็น “ศิลปิน” ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการ หรือเป็นเพราะไม่ทราบความแตกต่างระหว่าง “นักศึกษาศิลปะ- กับ “ศิลปิน” และในบางครั้งก็มีการชมเยย “นักศึกษาศิลปะ- ว่าเป็น “อัจฉริยะ” ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วในปัจจุบันก็ยังไม่มีใครมีศิลปินไทยท่านใดได้รับการยกย่องว่าเป็น “อัจฉริยะ” หากผมกล่าวผิดพลาดไปก็ขอท่านที่เป็นอัจฉริยะศิลปินกรุณาทำด้วยตมด้วย คำว่า “อัจฉริยะ” เป็นคำยกย่องผู้ที่มีความสามารถสูงส่งเท่านั้น มีความน่าเชื่อถือพรั่นพรือ

การที่จะชมศิลปินคนใดเกินเลยความเป็นจริง ย่อมจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี ประการแรกก็คือ ทำให้ศิลปินที่ถูกชมเสียคน หลงตัวเองคิดว่าตัวเองเลิศจริงดังคำเข่นยอ เมื่อพอใจคำสรรเสริญนั้นแล้วก็จะไม่พยายามพัฒนาตนเอง ฝีมือก็จะตกต่ำลง ประการที่สองทำให้ผู้ดูงานศิลปะที่ไม่เคยผ่านการศึกษาศิลปะมาโดยตรงเข้าใจสับสน เพราะเชื่อว่าต้องเป็นความจริงตามนั้น ระดับความสามารถของศิลปินนั้นจะวัดได้ด้วยมาตรฐานของผลงาน มิใช่ขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ประเมินผล ในบางครั้งผู้อ่านควรจะพิจารณาถึงคุณค่าของงานศิลปะที่ตัวเองชื่นชอบหรือไม่ เพราะหากมองแค่ได้รางวัลไว้ในกาลามสูตร ซึ่งเป็น

ข้อห้ามมิให้เชื่อโดยการ 10 อย่าง

1. อย่าได้เชื่อถือตามถ้อยคำที่ได้ยินได้ฟังมา
2. อย่าได้เชื่อถือตามถ้อยคำที่สืบ ๆ กันมา
3. อย่าได้เชื่อถือตามถ้อยคำจากการเล่าลือ
4. อย่าได้เชื่อถือโดยอ้างตำราหรือคัมภีร์
5. อย่าได้เชื่อถือเพราะตรรก
6. อย่าได้เชื่อถือโดยคาดคะเน
7. อย่าได้เชื่อถือโดยการคิดตรองตามแนวเหตุผล
8. อย่าได้เชื่อถือโดยชอบใจว่าต้องกันกับที่รู้ของตัว
9. อย่าได้เชื่อถือโดยเชื่อว่าผู้พูดสมควรจะเชื่อได้
10. อย่าได้เชื่อถือโดยความนับถือว่าสมณนี้เป็นครูของเรา

ต่อเมื่อได้เข้าใจด้วยตนว่า ธรรมเหล่านั้นเป็นอกุศล เป็นกุศล มิโทษ ไม่มีโทษ เป็นต้นแล้ว จึงควรละหรือถือปฏิบัติตามนั้น ในปัจจุบันยังมีผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาจนเป็นจำนวนมาก ที่หลงเชื่ออะไรง่าย ๆ โดยขาดการไตร่ตรองตามพุทธวจนะ จนบางครั้งการอวดภูมิปัญญากลายเป็นการแสดงความเขลาของตนเอง

ผลงานศิลปะของ บัญชา ที่ปรากฏในนิทรรศการขณะนี้จะดีไม่ดีก็ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เพราะการเป็นศิลปินได้นั้นมิได้เป็นได้ชั่ววินาที การแสดงงานศิลปะของบัญชานี้ครั้งนี้เปรียบเสมือนการเริ่มต้นวิ่งออกจากเส้นสตาร์ท กว่าจะถึงเส้นชัยต้องใช้เวลามาก บัญชาจะต้องพิสูจน์ตัวเองอีกต่อไปตราบเท่าที่เขาต้องเลือกการดำรงชีวิตเยี่ยงศิลปิน ศิลปินจำเป็นต้องพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา เมื่อใดเขาหยุดแค่นั้นก็จะวิ่งแซงหน้าเขาไป และที่สำคัญก็คือเมื่อใดศิลปินได้รับความสำเร็จมีชื่อเสียงแล้วก็จะอย่าหยิ่งผยอง การรู้จักถ่อมตนนั้นย่อมทำให้เป็นที่รักใคร่ของทุกคน เมื่อสิ้นชีพไปแล้วก็ยังมีผู้คนระลึกถึงตมเช่น อาจารย์สุเชาว์ ศิษย์คณะศศ ความจริงแล้วเขาไม่ได้เป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ แต่ในสายตาและความรู้สึกของผู้ที่รู้จักเขานั้นเขายิ่งใหญ่มาก เขาเป็นที่รักใคร่ของทุกคน เรายกให้เป็นแบบอย่างของศิลปินไทยได้อย่างเต็มความภาคภูมิใจ เพื่อน ๆ และศิลปินทั้งหลายจึงได้ร่วมมือร่วมใจกันจัดตั้งกองทุนสุเชาว์ ศิษย์คณะศศขึ้น เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของเขาที่ได้สร้างสังคมไว้ให้คนที่ยังมีชีวิตอยู่ ผู้ที่เคยไปชมนิทรรศการคนเดียวของเขาที่ห้องสมุดเนียลสัน เฮล์ คงจำบรรยากาศอันอบอุ่นในวันเปิดงานได้ มีผู้คน

ไปชมงานกันอย่างเนืองแน่น ผมยังจำได้ว่าผมได้กล่าวว่า “คุชเชามีบาร์มี” แต่ผมจำไม่ได้แน่ชัดว่าผู้ที่ผมสนทนากับนั้นเป็นใคร ผมคิดว่าเป็นอาจารย์ปรีชา อรุณทะ

อาจารย์สุเชาว์ ถึงแม้จะยากจนแต่รวยน้ำใจ เขาไม่เคยยื่นมือขอใครเขาเป็นผู้ให้และไม่ปรารถนาให้ผู้อื่นเดือดร้อนเพราะเขา บันทึกส่วนตัวเขียนไว้ว่า “ชีวิตนักศึกษา ผมสาหัสตลอดทั้งปีหลายวัน ต้องเดินกลับบ้านกว่า 10 กม. จัดแพทย์แนะนำว่าเมื่อเราทุกข์ควรหาผู้ใกล้ชิด ญาติพี่น้องเพื่อนสนิท ระบายจะสบายผมไม่นิยม ทุกชีวิตมีทุกข์ เหตุใดเราระบายทุกข์ร้อนให้ผู้อื่นรับ วิธีเดียวกั้นหน้าและกั้นหลัง นั่นคือหัวสือ” อาจารย์สุเชาว์เป็นผู้ที่มีสัจจะสัตย์ซื่อต่อตนเอง เขาไม่สนใจว่าใครจะดูถูกผลงานศิลปะของเขา เขาคงทำงานด้วยความมุ่งมั่นขยันขันแข็ง ด้วยความรักและศรัทธาในศิลปะ อาจารย์สุเชาว์เป็นผู้มีก้น้อยและถ่อมตน เราเคยเห็นเขายกมือไหว้ผู้ที่มีอายุน้อยกว่าเขาเสมอ ๆ ในสมุดบันทึกของเขาเขียนไว้ว่า “กลบเกล็ดอยู่ในสระจ้อย” คือผมเองจึงนิยมบรรจบมือต่อท่านที่ “เห็นทะเลไกลกลางมหาสมุทร” มาแล้วและไหนเลยจะหาญเคียวมหาสมุทรเพียงตัวผม ผู้มีนสรสร้างสมสุดพลัง ได้รับน้อยน้อยมอบแต่ท่านดังนี้” อาจารย์สุเชาว์ไม่เคยคุยฟุ้งเฟื่องว่าตัวเองเป็นบรมอาจารย์ทางศิลปะอย่างศิลปินที่ไรสติบาจน เขาเป็นผู้ที่มีความดีคุณงามความดีต่อครูบาอาจารย์ โดยเฉพาะศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เขารักและเคารพบูชาเยี่ยงบิดา อีกข้อความหนึ่งที่เขานึกไว้ซึ่งกินใจผมคือ “ผมไม่ต้องการอาชนะเพื่อนบ้าน ผมต้องการเสมอกับเพื่อนบ้านเท่านั้น”

ชีวิตอาจารย์สุเชาว์ ศิษย์คณะศศ ถึงแม้จะไร้ญาติแต่เขาไม่เคยขาดมิตร ในระหว่างที่เขานอนป่วยอยู่ในโรงพยาบาลก็มีเพื่อนฝูงให้ความช่วยเหลือ และเยี่ยมเยียนไม่ขาด และแม้แต่เขาล่วงลับไปแล้ว ก็ยังมีผู้คนมาเคารพศพที่นั่นทุกมา และกระทั่งวันนั้นเวลาใกล้จะเลยไปกว่า 1 ปีแล้ว พวกเรากียังคงระลึกถึงเขาอยู่ ศิลปินน้อยใหญ่ได้พร้อมใจกันจัดนิทรรศการศิลปะเพื่อระลึกถึงอาจารย์สุเชาว์ ศิษย์คณะศศ ที่ The Artist’s Gallery ถนนปิ่น สีสม ระหว่างวันที่ 23 มีนาคม ถึงวันที่ 23 เมษายนศกนี้ ในสูจิบัตรนิทรรศการระลึกถึงสุเชาว์ ศิษย์คณะศศ มีแต่คำกล่าวสดุดี จากเพื่อนศิลปิน เช่น อาจารย์ไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์ อาจารย์สวัสดิ์ ต้นตูลุข ผู้เป็นศิลปินอาวุโส ตลอดจน อาจารย์จระพัฒน์ พิศรปรัชญา ศิลปินหนุ่มน้อย บรรยายภาพศิลปะนั้นต้องการบุคคลเยี่ยงอาจารย์สุเชาว์อีกเป็นจำนวนมาก การที่ศิลปินร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อทำอะไรให้กับเพื่อนศิลปินที่เป็นที่รักยิ่งของเขา ดังที่ได้เกิดขึ้นกับอาจารย์สุเชาว์ คงจะเกิดขึ้นอีกได้ยาก มิใช่เป็นเพราะว่าศิลปินเล่งน้ำใจ แต่เป็นเพราะว่าเราจะหาศิลปินที่นำสรรเสริญอย่างอาจารย์สุเชาว์อีกได้ยาก

ในปัจจุบันนักศึกษาศิลปะที่ตลอดจนศิลปินหนุ่มสาวต่างได้ผ่นอยากจะเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงกันทั้งนั้น ทุกคนมีสิทธิฝันได้ แต่การที่จะทำความฝัน ให้เป็นความจริงได้นั้นก็โดยทางปฏิบัติมิใช่เอาแต่พูด บางครั้งนักศึกษาศิลปะก็เกิดหลงตนเอง สร้างภาพลวงว่าตัวเองเป็นศิลปินใหญ่ในขณะที่ยังศึกษาอยู่ในสถาบันศิลปะ ซึ่งก็เป็นเรื่องน่าสมเพช สำหรับบัญชานั้นเขากำลังพยายามทำให้ความฝันของตนเป็นจริงโดยการปฏิบัติ เราทั้งหลายในฐานะที่อยู่ในวงการศิลปะควรเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงออก ให้กำลังใจเขาและอวยพรให้เขาประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถทำได้ไมยากเพื่อช่วยให่วงการศิลปะเติบโตต่อไป

ความเจริญงอกงามของวงการศิลปะนั้น ขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่าย ทุก ๆ คนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่ชอบเรียนศิลปะในชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ตลอดจนผู้ที่ทำงานศิลปะเป็นเพียงงานอดิเรก และผู้ที่ขึ้นมกับงานศิลปะแล้วแต่เป็นกำลังสำคัญในการเสริมสร้างให้เกิดบรรยากาศที่ดีทางศิลปะ นักศึกษาศิลปะจำนวนไม่น้อยยังเข้าใจว่าจะต้องเป็นศิลปิน จึงจะทำการศิลปะได้ จนบางครั้งแอบอ้างว่าตนเป็นศิลปิน ทั้ง ๆ ที่ยังเป็นนักเรียนศิลปะอยู่ ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว จะเห็นได้ว่าทุกคนมีส่วนเกี่ยวพันกันมาให่วงการศิลปะอยู่รอดและเจริญเติบโต ศิลปินตามลำพังก็ไม่ได้ใหญ่จริง ต้องพึ่งพาคนในวงการศิลปะสนับสนุน หากมีแต่ศิลปินแล้วไม่มีคนสนใจศิลปะ ศิลปินจะอยู่รอดได้อย่างไร ศิลปินพึงสังวรถึงลัทธิธรรมข้อนี้ ควรขอบคุณทุก ๆ คนที่ให้การสนับสนุนจนได้ดี

งานจิตรกรรมของบัญชา สร้างขึ้นจากสิ่งที่ใกล้ตัว คือที่บ้านเขามือบเลี้ยงปลาแคร์ป ทุกครั้งที่เขาให้อาหารปลาเหล่านั้น เขาเฝ้าสังเกตสีอันสวยงามของปลาแต่ละตัว ซึ่งไม่เหมือนกันตลอดจนสีการเคลื่อนไหวอันแคล่วคล่องแหวกว่ายขึ้นมาบนผิวน้ำ ทำให้เกิดความประทับใจใคร่ที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพเขียนให้ผู้อื่นได้เห็น แต่การเขียนภาพนั้นย่อมต้องมีการกลั่นกรองออกมาเป็นทัศนระของตนเอง มิใช่ลอกเลียนแบบตามที่ตาเห็นเท่านั้น โลกของศิลปะกับโลกของความเป็นจริงไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นทัศนระของบัญชา เขาได้เลือกใช้รูปร่างเรขาคณิตเป็นพื้นหลัง ให้เกิดความแตกต่างกับปลาที่มีรูปร่างเป็นธรรมชาติ และได้ตัดทอนความชัดเจนของรูปทรงปลา เพื่อบ่งชี้ถึงการเคลื่อนไหวมากกว่าเน้นรูปร่างปลา อีกทั้งเน้นการใช้สีสดใส ซึ่งเป็นการเขียนภาพอภิปรัชญาธรรม (abstract) งานชิ้นนี้ที่ทักหลังมีลักษณะคล้ายมีอิสระและความมั่นใจมากขึ้น นับเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีกว่าของบัญชา

การแสดงนิทรรศการภาพเขียนของบัญชา หนังสือ ในครั้งนี้ถึงแม้ว่าจะไม่สลักสำคัญในสายตาของคนบางคน แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ก็คือ บัญชา หนังสือ ได้ถูกจารึกลงในประวัติศาสตร์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าเขาเป็นนิสิตคนแรกของคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่หาญแสดงเดี่ยว ขอบรมือให้บัญชา หนังสือ ผู้บุกเบิกด้วยความจริงใจ

บุญชา นุ่งสู

BUNCHA NUNGSUE

บุญชา นุ่งสู

เกิด 27 เมษายน 2508

การศึกษา

2527-ปัจจุบัน คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติและการแสดงงาน

2525 - รางวัลที่ 1 นิทรรศการภาพพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2528 - ร่วมแสดงนิทรรศการภาพสัตว์ (50 ปี กรมปศุสัตว์) กทม.

2529 - ร่วมแสดงผลงานเยาวชนอาเซียน ครั้งที่ 4

1984 - Present Faculty of Fine and Applied Arts,
Chulalongkorn University

Exhibitions:

1982 - 1 st Prize, Printing Exhibition,
Chulalongkorn University

1985 - Animal Figure (Art) Exhibition (50th Anniversary of Department
of Livestock Development, Bangkok)

1986 - 4th ASEAN Youth Painting Workshop and Exhibiton.

"COLOURED CARP"

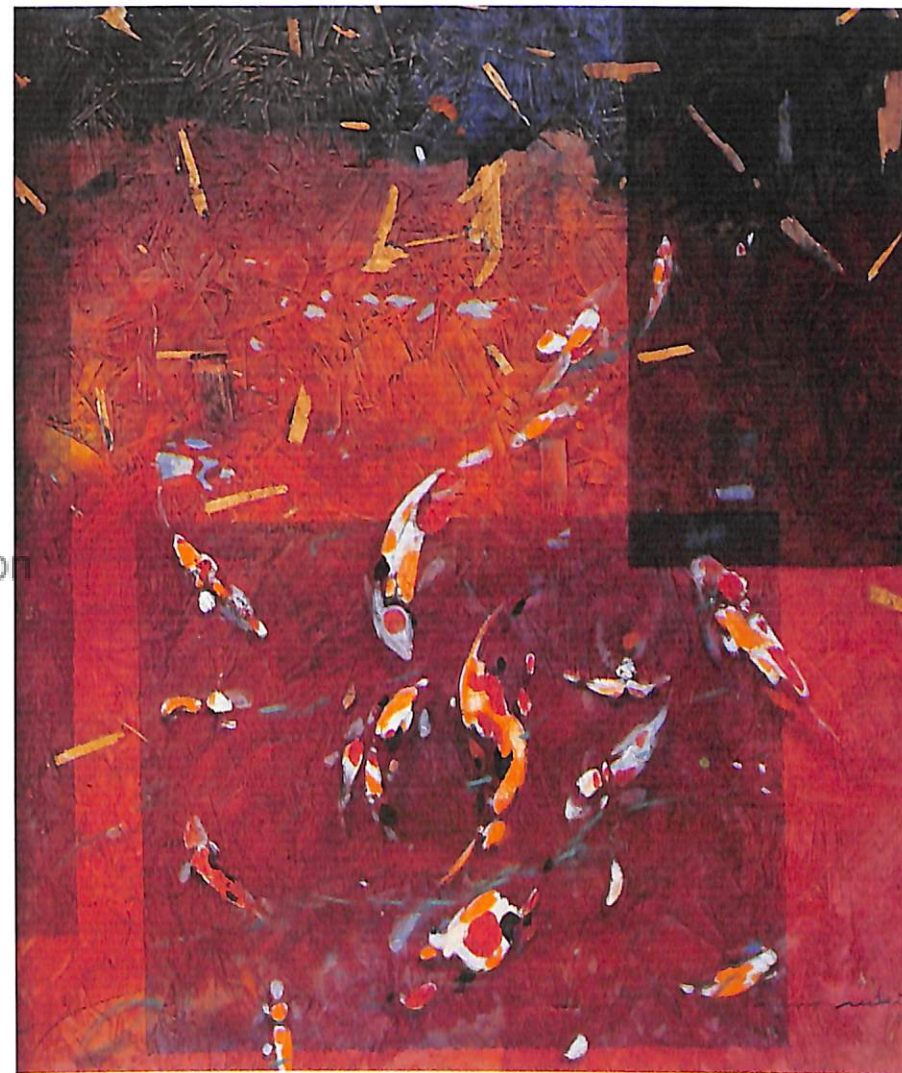
สีของปลาการ์ปนั้นน่าสนใจ โดยเฉพาะเมื่อปลาการ์ปจำนวนมาก
สีต่าง ๆ ที่หลากหลายจะแสดงคุณสมบัติในตนเองออกมา ข้าพเจ้าต้องการ
ถ่ายทอดความงามเหล่านั้น ให้ปรากฏออกมาโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์
อีกทีหนึ่ง

The colour of Carp is interesting especially when many different
coloured CARPS express their own charecters, Then I would like to pass
on their beauty by creating art.

Rama IX Art Museum Foundation

Born: 27 April 1965

Education:

COLOURED CARP
1/1987

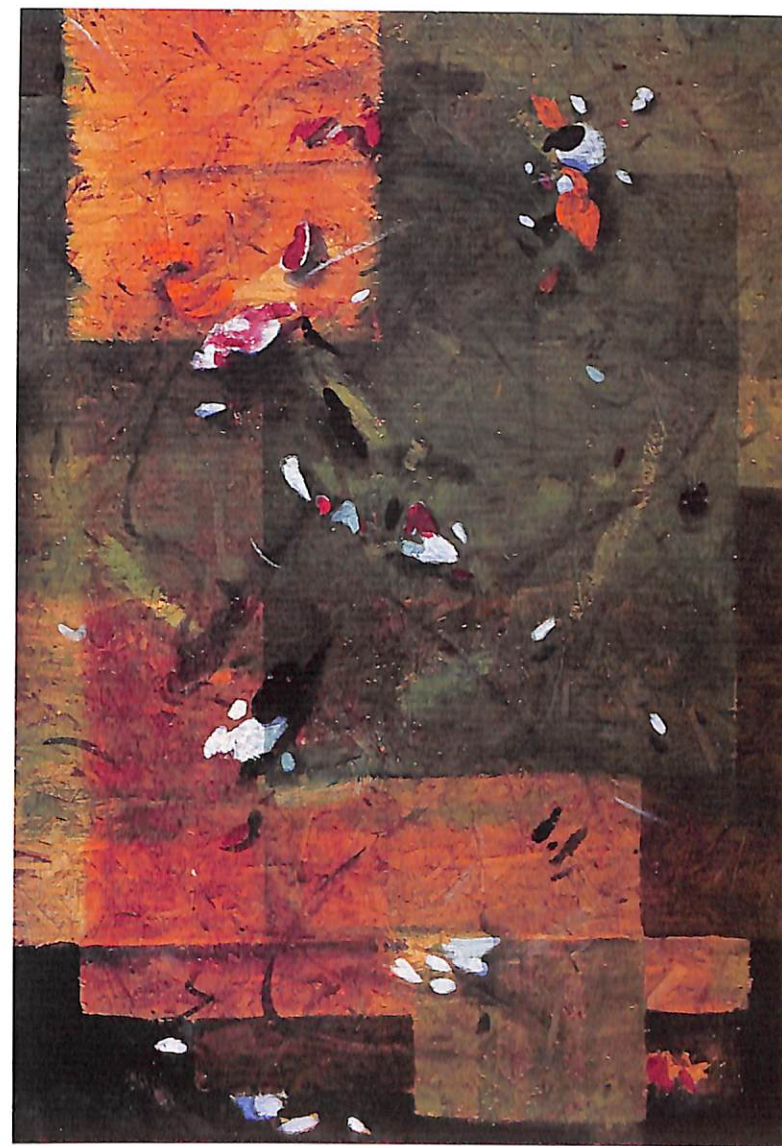
ACRYLIC

COLOURED CARP
3/1987

ACRYLIC

Rama IX Art Museum Foundation

COLOURED CARP
13/1987

ACRYLIC

COLOURED CARP
6/1987

ACRYLIC

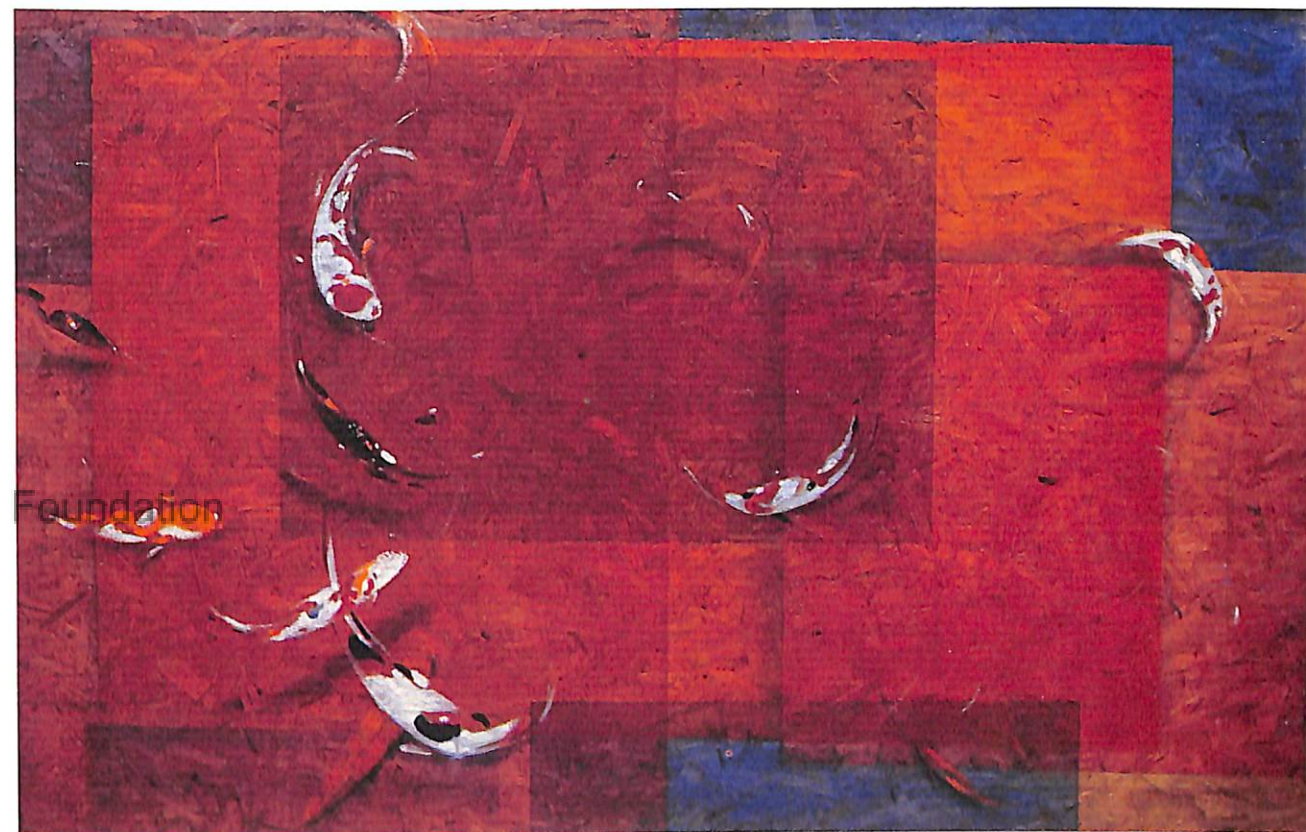
COLOURED CARP
7/1987

ACRYLIC

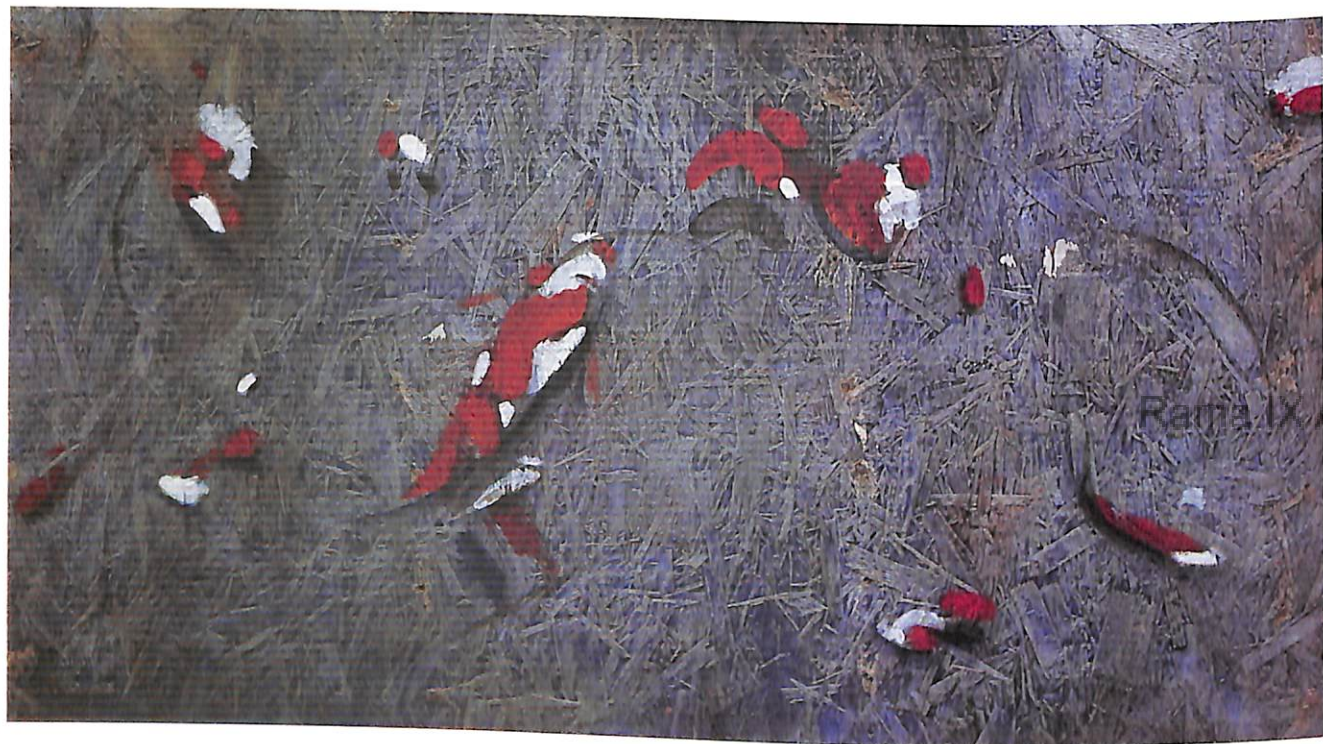
COLOURED CARP
8/1987

ACRYLIC

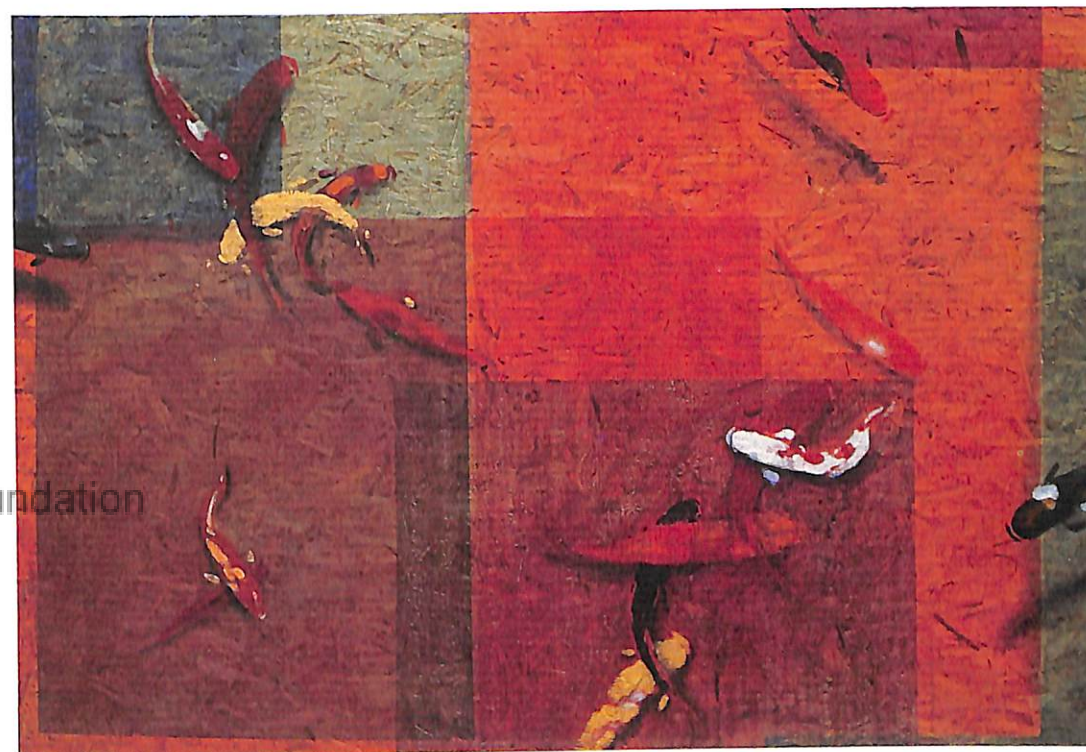
COLOURED CARP
10/1987

ACRYLIC

COLOURED CARP
11/1987

ACRYLIC

COLOURED CARP
12/1987

ACRYLIC